

I'm not robot reCAPTCHA

Continue

Fil suresinin anlami ve meali

Fil

Sure Seçiniz
Fatıha Suresi
Bakara Suresi
Ali İmran Suresi
Nisa Suresi
Maide Suresi
Enam Suresi
Araf Suresi
Enfal Suresi
Tevbe Suresi
Yunus Suresi
Hud Suresi
Yusuf Suresi
Rad Suresi
İbrahim Suresi
Hicr Suresi
Nahl Suresi
İsra Suresi
Kehf Suresi
Meryem Suresi
Taha Suresi
Enbiya Suresi
Hac Suresi
Muminun Suresi
Nur Suresi
Furkan Suresi
Suara Suresi
Neml Suresi
Kasas Suresi
Ankebut Suresi
Rum Suresi
Lokman Suresi
Secde Suresi
Ahzab Suresi
Sebe Suresi
Fatır Suresi
Yasin Suresi
Saffat Suresi
Sad Suresi
Zümer Suresi
Mumin Suresi
Fussilet Suresi
Sura Suresi
Zuhruf Suresi
Duhan Suresi
Casiye Suresi
Ahkaf Suresi
Muhammed Suresi
Fethi Suresi
Hucurat Suresi
Kaf Suresi
Zariyat Suresi
Tur Suresi
Necm Suresi
Kamer Suresi
Rahman Suresi
Vakia Suresi
Hadid Suresi
Mücadele Suresi
Hasr Suresi
Müntahine Suresi
Saf Suresi
Cuma Suresi
Münafikun Suresi
Tegabun Suresi
Talak Suresi
Tahrim Suresi
Mülk Suresi
Kalem Suresi
Hakka Suresi
Meario Suresi
Nuh Suresi
Cin Suresi
Müzzemmil Suresi
Müddessir Suresi
Kiyamet Suresi
İnsan Suresi
Murselat Suresi
Nebe Suresi
Naziat Suresi
Abese Suresi
Tekvir Suresi
İntıfar Suresi
Mutaffifin Suresi
İnsıkkak Suresi
Buruc Suresi
Tarık Suresi
Ala Suresi
Gasiye Suresi
Fecr Suresi
Beled Suresi
Şems Suresi
Leyl Suresi
Duha Suresi
İnşirah Suresi
Tin Suresi
Alak Suresi
Mearic Suresi
Kadir Suresi
Beyyine Suresi
Zilzal Suresi
Adiyat Suresi
Karia Suresi
Tekasür Suresi
Asr Suresi
Hümeze Suresi
Fil Suresi
Kureyş Suresi
Maun Suresi
Kevsr Suresi
Kafirun Suresi
Nasr Suresi
Leheb Suresi
İhlas Suresi
Felak Suresi
Nas Suresi
Meal
Türkçe İngilizce Mekke devrinde nâzil olmuştur; beş âyettir. Fâsılası .J harfidir. Adını ilk âyette geçen "fil" kelimesinden alır. Konusu. Hz. Peygamber'in doğduğu yıl veya ondan biraz önce vuku bulan ve tarihte Fil Vak'ası adıyla anılan Kâbe'ye saldırı olayıdır. Fil süresinde Allah'ın "fil ashabı"na, yani Ebrehe el-Eşrem'e ve askerlerine ne yaptığı, onları nasıl helâk ettiği vurgulu bir ifadeyle belirtildikten ve böylece bu olaydan ibret almak gerektiğine dikkat çekildikten sonra tuzaklarının nasıl bosa çıkarıldığı ve onların, Allah'ın gönderdiği sürü sürü kuşların attığı taşlarla nasıl ezilmiş saman çöpleri veya böceklerin yediği yapraklar gibi ansızın yere serilip perişan edildikleri bildirilmektedir. Sürenin üslubundan Araplar'ın bu olay hakkında bilgileri olduğu anlaşılmaktadır; muhtemelen olayı görenlerin bir kısmı da hâlâ hayattaydı (bk. FİL VAK'ASI). Nitekim Hz. Peygamber'i yalanlamaktan büyük zevk duyan müşrikler bu süre inince böyle bir tepki göstermemişlerdir. Bu hususlar, Kur'an'ın asıl maksadının Fil Vak'ası hakkında bilgi vermek olmadığını, Mekke müşriklerine bildikleri bir olayın acı sonucunu hatırlatarak İslâm'ın sesini boğmaya çalışmayı, Kur'an'a ve Resûl-i Ekrem'e karşı düşmanca tavırlar sergilemeyi sürdürmeleri halinde kendilerinin de böyle bir cezaya çarptırılabileceklerini ihtar etmek olduğunu ortaya koymaktadır. Fahreddin er-Râzi'ye göre sürede Ebrehe ordusuna "fil erbabi" veya "fil mâlikleri" denilmeyip "ashâbül-fil" (fil arkadaşları) denilmesi, Kâbe'yi yıkmaya kalkışanların filden daha akıllı olmadıklarına, hatta ondan daha aşağı ve ahmak olduklarına işaret eder; çünkü onlar bu kutsal mekânı yıkmak isterken fil o yöne gitmemekte direnmiştir (Mefââtıhu'l-gayb, XXXII, 98). Aynı müfessir, sürede Ebrehe ve askerlerinin besledikleri kötü emellerin "keyd" (tuzak) kelimesiyle ifade edilmesine dayanarak onların sadece Kâbe'yi yıkmak amacını taşımadıklarını, çünkü önceden açıkladıkları için bunun tuzak olmaktan çıktığını, kelimenin genel anlamda Araplar'a karşı besledikleri kiskançlığı dile getirdiğini belirtir (a.g.e., XXXII, 99). Tefsir kitaplarında sürenin tamamı ve bazı kelimeleriyle ilgili değişik görüş ve açıklamalara rastlanmaktadır. Genellikle "bölük bölük, küme küme, farklı yönlerden gelip toplanan kuşlar" şeklinde anlam verilen ebâtil kelimesini Ahîş ve Ferrâ gibi müfessirler tekil bulunmayan çoğul kelime olarak düşünürken bazı müfessirler bunun değişik tekillenden söz etmişlerdir (Yahyâ b. Ziyâd el-Ferrâ, III, 292; Taberî, XXX, 296; Fahreddin er-Râzi, XXXII, 100). Çeşitli rivayetlerde, kırlangıca benzetilen bu acayip kuşların sürüler halinde deniz taraflından gelip toplanırları ve yalnız Fil Vak'ası'nda görüldükleri belirtilir. Bu kuşların horumlu ve penceli, sıyah, beyaz veya yeşil olduklarına dair muhtelif rivayetler vardır. Fahreddin er-Râzi bu rivayet farklılığını, kuşların değişik renklerine ve olayı görenlerin kendi gördükleri renkleri aktarmaları ihtimaline bağlar. Rivayetlere göre her kuş binini ağzıyla, ikisini de pençeleriyle taşıdığı, sürede sicilden olduğu belirtilen ve müfessirlerce mercimekle nohut arası büyüklükte gösterilen taşlarla yükliydi. Sicil kelimesinin etimolojisi ve anlamı da tartışılmadır. İbn Abbas'a dayandırılan bir açıklamaya göre kelimenin aslı Farsca seng ü kîdir (taş ve kıl) ve sürede tuğla gibi taşlaşmış çamuru ifade eder (bk. SICİL). Sürede, ebâtil kuşlarının yağırdığı bu cisimlerin tesiriyle saldırganların helâk edildiği bildirilmekle beraber bu taşların ve onları atan kuşların özellikleri hakkında bilgi verilmemiştir. Klasik tefsirlerde olay bütün unsurlarıyla bir mûcize olarak değerlendirilir. Bazı müfessirlerin İkrime'ye attıkları bir rivayette taşın vurduğu yerden çiçek çıktığı belirtilir (İbn Hişâm, I, 54; Taberî, XXX, 298-299, 303). Yine aynı kaynaklar, "Arap topraklarında çiçek ve kızamık hastalıkları ilk defa o yıl görüldü" şeklinde bir rivayet kaydeder. Muhammed Abduh, Ferîd Vecdî, Cevâd Ali gibi bazı çağdaş âlimler bu rivayetlere dayanarak olayı bir bulasıcı hastalık salgını şeklinde yorumlamaya çalışmışlardır. Abduh'a göre kuşlardan maksat muhtemelen sinek, sivrisinek gibi mikrop taşıyıcı canlılar, attıkları taşlardan maksat da ayaklarına takılan mikroplu kurumuş çamurlardır; böylece Ebrehe'nin askerleri çiçek salgınına mâruz kaldıkları için bedenleri delik deşik olmuştur (Tefsîru cüz'î 'Amme, s. 157-158). Ancak dönemim güçlü felsefi akımlarından pozitivizmin etkisi altında ortaya konulduğu anlaşılan bu yorumu çağdaş müfessirlerin çoğu katılmadığı gibi ona karşı ciddi tenkitlerde de bulunmuşlardır (meselâ bk. Elmalılı, VIII, 6123-6144; Seyyid Kutub, VI, 3976-3979).
BİBLİYOGRAFYA
Yahyâ b. Ziyâd el-Ferrâ, Me'âni'l-Kur'ân (nşr. Ahmed Yûsuf Necâtî – M. Ali en-Neccâr), Beyrut 1980, III, 291-292.İbn Hişâm, es-Sîre, I, 43-62.Taberî, Câmi'ü'l-beyân, XXX, 296-304.Fahreddin er-Râzi, Mefââtıhu'l-gayb, XXXII, 96-102.Kurtubî, el-Câmi', XX, 187-200. Muhammed Abduh, Tefsîru cüz'î 'Amme, Kahire 1904, s. 157-158.Elmalılı, Hak Dini, VIII, 6097-6146.Cevâd Ali, el-Mufaşşal, III, 507-521.Ferîd Vecdî, DM, I, 33-34. Seyyid Kutub, Fî Zilâilil-Kur'ân, Kahire 1405/1985, VI, 3976-3979. Muhammed Hamîdullah, Le Saint Coran, Paris 1989, s. 601. Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, İstanbul 1991, XI, 95-100. Bu madde TDV İslâm Ansiklopedisi'nin 1996 yılında İstanbul'da basılan 13. cildinde, 69-70 numaralı sayfalarda yer almıştır. Matbu nüshayı pdf dosyası olarak indirmek için tıklayınız.

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil

Fil